

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget

Med dette forslag pålægges regeringen at arbejde for, at den våbenembargo mod Kina, som EU indførte efter det kinesiske styres brutale nedkæmpning af demokratitilhængerne på den Himmelske Fredsplads i 1989, bibeholdes, således at det kinesiske styre forhindres i at købe avancerede europæiske våben, som kan bruges til at nedkæmpe prodemokratiske demonstrationer eller anvendes mod lande, som blot ønsker at leve i fred med omverdenen.

Baggrund for forslaget

Mandag den 14. marts 2005 vedtog den kinesiske folkekongres en lov, som baner vej for et militært angreb på det lille demokratiske land Taiwan. Artikel 8 i loven lyder: »In the event that the »Taiwan independence« secessionist forces should act under any name or by any means to cause the fact of Taiwan's secession from China, or that major incidents entailing Taiwan's secession from China should occur, or that possibilities for a peaceful reunification should be completely exhausted, the state shall employ non-peaceful means and other necessary measures to protect China's sovereignty and territorial integrity. The State Council and the Central Military Commission shall decide on and execute the non-peaceful means and other necessary measures as provided for in the preceding paragraph and shall promptly report to the Standing Committee of the National People's Congress« (artikel 8, engelsk version af Kinas antiløsrivelseslov).

Historik

Antiløsrivelsesloven blev af Kinas Nationale Folkekongres vedtaget med enighed. 2.896 medlemmer stemte således for, mens 2 undlod at stemme. Loven slår fast, at Kina aldrig vil tillade, at Taiwan erklærer sig selvstændig, på trods af at Taiwan aldrig nogen sinde har været styret fra Kina. Som det fremgår af artikel 8 i antiløsrivelsesloven, så fremgår det ikke præcist, hvad der menes med ikkefredelige midler. Men

Kina har dog ved flere lejligheder truet Taiwan med krig.

I 1995-1996 afholdt Kina en række militærøvelser i Taiwanstrædet, som bl.a. omfattede afprøvning af ballistiske missiler. De første missiler blev affyret i juli 1995. Herefter fulgte en række militære øvelser og yderligere missilaffyringer i farvandet omkring Taiwan, og der mobiliseredes konventionelle styrker, som trænede landgangsøvelser i tilfælde af en egentlig invasion af Taiwan. I dagene op til Taiwans første demokratiske præsidentvalg affyrede Kina endnu en gang ballistiske missiler og foretog militære øvelser for at afskrække vælgerne på Taiwan med henblik på at påvirke valget på øen.

Kina anså den daværende præsident for Taiwan, Lee Teng-hui, for en trussel mod opretholdelsen af status quo i forholdet mellem Kina og Taiwan. Derfor opfordrede de kinesiske ledere vælgerne på Taiwan til ikke at stemme på ham. Disse opfordringer blev bakket op med militære muskler. Lee Teng-hui kaldte de kinesiske trusler for statsterrorisme. Han og hans parti, Kuomintang (KMT), vandt valget med 54 pct. af stemmerne. De kinesiske trusler fik således den stik modsatte effekt, og Taiwan fik deres første folkevalgte præsident. De kinesiske trusler om invasion i 1995 og 1996 og krisen mellem Kina og Taiwan ophørte først, da USA sendte to hangarskibe til området i nærheden af Taiwan for at vise de aggressive kinesiske ledere, at man ikke ville tolerere et overfald på et fredeligt land som Taiwan.

Under Folkekongressen overtog Kinas præsident, Hu Jintao, formandsposten for Den Militære Centralkomité. I den forbindelse udtalte han: »Vi skal fremme forberedelserne til eventuelle militære kampe og forbedre vores militære styrke til at klare kriser, sikre freden, forebygge krige og vinde krige, hvis det bliver tilfældet« (Berlingske Tidende, den 17. marts 2005). Hu Jintao er kendt som er person, der vil slå hårdt ned på modstandere af kommunistpartiets politik, herunder demokratiforkæmpere eller andre, der vurderes at udgøre en trussel mod Kinas integritet. Netop Taiwan vurderes meget kritisk i dette lys. Selv om Taiwan al-